

ISSN 1829-2003

ՀԱՅԿԱՆԻ ՏԻՐԱՊՈԽ ՄԱՐԴԱԿԵՐպ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՅՈՒԹՅՈՒՆ

RESEARCH ON ARMENIAN ARCHITECTURE
YARDZK
DUTY OF SOUL

N 17

2022

to 1

Գրիգորիս Եպիսկոպոս Աղվանեանց
ՓՈԽԱՌՈՂԱԿԱՆ ԱՅՑԵԼՈՒԹԻՒՆ Ի ՎԻճԱԿԻՆ
ԳԱՆՉԱԿՈՒ

to 11

Րաֆֆի Քորթոջյան
ԱԲՈՒՂԱՄՐԵՆՑ ԱԲ. ԳՐԻԳՈՐ ԵԿԵՂԵՑՈՒ ՎԻՍԱԳՐԵՐԸ

to 33

Էմմա Աքրահամյան
ՍՈՎԻ ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆԸ ՎԱՅՐԱՎԱՐԻ
ՎԻՍԱԳՐԵՐԻՑ ՄԵԿՈՒՄ

to 44

Արմեն Հարությունյան
ԶՈՒՏ ՆԱՀԱՏԱԿԻ ՆՈՐԱՐԱՋԸ ՏԱՊԱՆԱԳԻՐԸ
ԴՍԵՐԻ ԲԱՐՁՐԱԳԵՎ ԱԲ. ԳՐԻԳՈՐ ՎԱՆՉՈՒՄ

to 46

Րաֆֆի Քորթոջյան
ՓՐԿՎԱԾ ՄԱՍՆԻԿՆԵՐԻ ՅՈՇՈՏՎԱԾ ՄՇԱԿՈՒՅԹԻՑ

to 52

Սամվել Կարապետյան
ՈՒՃԱԳՐԱԿ ՏԱՊԱՆԱԳԵՐ ԴՁԼԱՐԻՑ

to 55

Էմմա Աքրահամյան
ՔՅՈՒՐԱԹԱՐ

to 56

N 17 2022

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱԶՄ

EDITORIAL BOARD

ԷՄՄԱ ԱՔՐԱՀԱՄՅԱՆ

EMMA ABRAHAMIAN

ՐԱՖՖԻ ՔՈՐԹՈՋՅԱՆ

RAFFI KORTOSHIAN

ՀԱՍՄԻԿ ՀՈՎՀԱՆՆԻՍՅԱՆ

HASMIK HOVHANNISSION

ՀԱՄԱԿԱՐԳՈՎԱՆԻ ՉԵՎԱՀՐՈՂՈՆԵՐ

ԱՐՄԵՆ ԳԵՎՈՐԳՅԱՆ

ԼԻԱՆԱ ՅՈՎՐՅԱՆՆԻՍՅԱՆ-ՔՈՐԹՈՋՅԱՆ

Designers

ARMEN GEVORGIAN

LIANA

HOVHANNISSION-KORTOSHIAN

ԼՐԱՅՆԱԿԱՆ ԳՈՐԾՈՒՆԵՈՒԹՅՈՒՆ ԽՐԱԿԱՆԱՑՆՈՂ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՑԱՐՏԱՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ

ՈՒԽՈՒՆԱԿԱՆ ԴՐԱՄԱԳՐԱՄ

RESEARCH ON ARMENIAN

ARCHITECTURE FOUNDATION

Engaged in Informational Activity

ՎԿԱՅԱԿՆ N 03U089223

ՏՐՎԱԾ 13.10.2010

Certificate No. 03U089223

Given 13.10.2010

ՀԱՄԱՐԻ ԹՈՂԱՐԿՄԱՆ ՊԱՏԱՍԽԱՆԱԴՐ

ՐԱՖՖԻ ՔՈՐԹՈՋՅԱՆ

Responsible for this issue

RAFFI KORTOSHIAN

ԵՐԵՎԱՆ, ԲԱՐԱԿԱՅԱՆ 24/4

Baghramian 24/4, Yerevan, RA

<http://www.armenianarchitecture.am>

<http://www.raa.am>

✉ raayer@sci.am, raatransfer@yahoo.com

☎ ՀԵՂԻ Քայատան RAA Armenia

☎ 010 52 15 25

© ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՑԱՐՏԱՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ
ՈՒԽՈՒՆԱԿԱՆ ԴՐԱՄԱԳՐԱՄ

© Research on Armenian Architecture

ՔՅՈՒՐԱԹԱՂ

Էմմա Աբրահամյան

Այս փոքրիկ հողվածում դաշտային¹ և գրադարանադիվանական նյութերի հիման վրա ներկայացնում ենք Արցախի Հանրապետության Հաղորդի շրջանի Քյուրաքաղ գյուղի համառոտ պատմությունը: Պետք է նշել, որ միջնադարյան առյուրներում անտեսված այս բնակավայրի պատմությունը հյուսելիս օգնության են հասնում պահպանված պատմաճարտարապետական հուշարձանները (եկեղեցի, խաչքարեր, արձանագրություններ, աղբյուր և այլն), որոնք հայի ինքնության խոսուն քարե «վկաներն» են:

Տեղադրություն. գտնվում է Արցախի Հանրապետության Հաղորդության քաղաքից 6 կմ հյուսիս-արևելք, իսկ Ստեփանակերտից՝ 37 կմ հարավ-արևելք՝ Արևասարի արևելահայաց լանջի ստորոտում:

Անվանում. հայտնի է նաև Դուդուկչի, Խորքյուրաքաղ, Կիրաքաղ, Հյուքյուրաքաղ անվանաձևերով:

Ըստ գյուղանվանն առնչվող մեկնաբանություններից մեկի՝ ծագել է բարբառային քյուրա՝ կրակ բառից, որն էլ, ա հողակապով միաձուլվելով քաղ արմատին, ստացել է Կրակի թաղ նշանակությունը: Դրա առնչությամբ էլ ավանդաբար փոխանցվել է մի պատում, որի համաձայն՝ «Քյօհնա Քյուրաքաղ պօցուրումըն ա լալ՝ Վընէսա դըլէն քըշտէն: Վընէսա դալան էր պօցուր պէրք ա, լի՝, ընդրդան սաղ տըլէրը ըրվաս ա: Վէր Ծրախտէն թիրաքիան դուշնաննէն բիյի էս դոլէրը ուզրեցալ ըն ըն կյան, Վընէսա դըլան դաստի տըխսալ ըն, քյուրա ըրալ, հանցու Քըրէշ պէրքան կրուակը տըխսնան, կրլսու ըդնին: Ըտի, վէր ամնէն դօնում էս քյուրան ժողովուրթէն ըզադալ, շէնին անըմք տիրալ ըն Քյուրաքաղ»²:

Պատմություն. ինչպես արդեն նշեցինք, Քյուրաքաղին առնչվող պատմական տեղեկությունները բավական աղքատիկ են: Այդ «մութք» լուսավորում են գյուղում և նրա մերձակայքում պահպանված նյութական մշակույթի տարաբնույթ հուշարձանները և վիմական արձանագրությունները, որոնք ել փաստում են գյուղի ծաղկուն և բարգավաճ վիճակն առանձնապես ուշ միջնադարում:

Գրավիր արքյուրներից հայտնի է, որ 1905-1906 թթ. հայ-թրքական ընդհարումների հետևանքով Քյու-

Գյուղի մուտքը (լուս.՝ Ս. Դամիելյանի, 2019 թ.)

րաթաղը ևս հայտնվել էր Հաղորդի շրջանի ավերփած գյուղերի թվում³: Օրինակ՝ 1905 թ. օգոստոսի 23-ին «...մահմետական խուժանը յարձակվել է Քյուրաքաղ (Դուդուկչի) գիւղի վրա և խսպա կողոպտել է այդ գիւղը»⁴:

Երկրորդ աշխարհամարտի տարիներին գյուղից մասնակցել է 112 հոգի, որից զոհվել կամ անհետ կորել են 62-ը⁵:

Ողջ մնացած հերոսներից էր Հեռավոր գրձողության ավիացիայի օդաչու, մայոր Աշոտ Զոմշուղի Գասպարյանը (Կասպարով)՝ 29.12.1909-7.06.1993): Պատերազմի տարիներին կատարել է շուրջ 300 մարտական բոիչը. «Գերմանական զավթիչների դեմ մղվող պայքարի ճակատում հրամանատարության մարտական առաջադրանքներն օրինակելիորեն կատարելու և այդ ժամանակ ցուցաբերած խիզախության ու հերոսության համար» 1944 թ. նոյեմբերի 5-ի հրամանագրով արժանանում է Խորհրդային Սիոնիքան հերոսի կոչման՝ միաժամանակ ստանալով Լենինի շքանշան և «Ուկե աստղ» մեդալ: Պարզեատրվել է նաև Կարմիր աստղի, Կարմիր դրոշի երկու, Հայրենական պատերազմի առաջին աստիճանի շքանշաններով⁶: Ի դեպ, 1946-1958 թթ. եղել է հայրենի գյուղի կոլտնտեսության նախագահը:

Արցախյան ազատամարտի տարիներին՝ 1990 թ., գյուղում Ռ. Ղարայանի և Է. Նավասարդյանի հրա-

1 Դաշտային ուսումնասիրությունները կատարվել են ՀՃՈՒ հիմնադրամի կողմից 2002 և 2019 թթ.: Նախատեսվում էր գյուղի՝ տապանաբարերով հարուստ գերեզմանցն ուսումնասիրել 2021 թ., որը, ցավոք, իրականություն չդարձավ:

2 Սարգսյան Ա., Արցախի բանակուստությունն, Երևան, 2015, էջ 184 (պատմել է քյուրաքաղի 67-ամյա Սեղա «Ղարայանը 2000 թ., գրի է առել լեզվաբան Արմեն Սարգսյանը):

3 «Տարագ», 1905, № 27, էջ 286:

4 Խորթաքան Մ., բոր., «Մշակ», 1905, № 176, 3 սեպտեմբերի, էջ 3:

5 Քարսեղյան Ա., Արցախ-Ղարաքաղը Մեծ Հայրենականում (1941-1945 թթ.), Ստեփանակերտ, 2015, էջ 376-377:

6 Մանրամասն տես նշվ. աշխ. էջ 136-141:

մանատարությամբ կազմավորվում է կամավորական ջոկատ, որի հիմքի վրա էլ 1992 թ. ստեղծվում է Հայրութի պաշտպանական շրջանի վաշտերից մեկը⁷:

Արցախի այլ բնակավայրերի նման, ցավոր սրտի, գյուղը նույնպես կրում է մարդկային կորուստներ ինչպես խաղաղ բնակչության, այնպես էլ հայրենի հողի պաշտպանության և ազատության համար արդար պայքարի ելած ազատամարտիկների շրջանում:

Հայրենիքին իրենց կյանքը նվիրաբերած քյուրաբաղի հերոսներից են՝

Ռուժիկ Ալավերդյան (08.04.1959-19.01.1994, Կարախաներյան), ամփոփված է հայրենի գյուղի գերեզմանոցում.

Արտիկ Ալբերտի Ղարայան (12.04.1969-30.03.1993).

Ռուժիկ Համբարձումի Գասպարյան (06.12.1936-08.11.1993, Ֆիզուլի շրջ. Բոյուր Բահմանլու գյուղ).

Ռուսան Ալեքսեյի Մարտիրոսյան (09.06.1975-24.07.1993, Ֆիզուլի շրջան).

Գառնիկ Գասպարյան (23.01.1972-30.08.1993, Ֆիզուլի մոտ). Վերջին երկուսը հետմահու արժանացել են ԱՀ «Մարտական խաչ» 2-րդ աստիճանի շքանշանի⁸:

Խորհրդային Սիոնիքյան հերոս քյուրաբաղի Աշոտ Գասպարյանի հայրենասիրական ողին փոխանցվում է Արցախյան ազատամարտի մասնակիցներ նրա որդուն՝ **Նելսիկին** (07.02.1947-02.04.1993, Ազոյ) և բոռանը՝ **Նելսիկի որդուն՝ 18-ամյա Աշոտին**⁹:

2016 թ. Ապրիլյան քառօրյա պատերազմի զոհերից էր փոխանդապետ, հրետանու պետ **Ռոման Վաղոնիկի Պողոսյանը** (1979-2016): Ի դեպ, 2016 թ. սեպտեմբերին Գառնիկ Գասպարյանի անունը կրող դպրոցի ռազմագիտության կարինետը, ի հիշատակ հերոսի, կոչվում է նրա անվամբ:

2020 թ. սեպտեմբերի 27-ին Աղբեջանի սանձազերծած 44-օրյա պատերազմում գյուղից՝ Ղարայանների ընտանիքն ունենում է 3 զոհ՝ **Գարեգինն** ու երկու որդիներ՝ 23-ամյա **Վազգենը** և 21-ամյա **Դավիթը**: Հետմահու «Մարտական խաչ» 1-ին աստիճանի շքանշանի են արժանանում Գարեգին և Դավիթ Ղարայանները, իսկ Վազգեն Ղարայանն շնորհվում է «Մարտական խաչ» 2-րդ աստիճանի շքանշան:

Որպես հայաբնակ գյուղ՝ Քյուրաբաղը գոյաւնում է մինչև 2020 թ. «այս» նոյեմբերը:

Բնակչություն. գյուղի՝ առավել վաղ շրջանի բնակչության թվաքանակի վերաբերյալ տեղեկու-

7 Ղարաբաղյան ազատագրական պատերազմ. 1988-1994 թթ., հանրագիտարան, Երևան, 2004, էջ 666:

8 Նշվ. աշխ., էջ 152, 707, 746, 802, 811:

9 Մանրամասն տես՝ Յ. Ա., «Դուդուկի գիտի զաւակը, «Բագին», 1993, № 9-12, էջ 112-113:

թյուններ մեզ հայտնի են՝ սկսած միայն Ժմ՛ դ. առաջին կեսերից, երբ բնիկների շարքերը համայրում են՝ Ղարաբաղից փոխադրված հայերը: Ըստ բանավոր ասույթյան՝ գյուղի բնիկ ազգատոհմերից են Շահնազարյանները, Բեգլարյանները և Գասպարյանները:

Վճակագրական տվյալների համադրումը ցույց է տալիս, որ գյուղն ընդհանուր առնամբ արձանագրել է շարունակական աճ՝ ամենաբարձր ցուցանիշն արձանագրելով 1922 թ.:

տարեթիվ	տուն	արական	իգական	նիստին
1841 ¹⁰	7	12	8	20
1886 ¹¹	22	93	102	195
1889 ¹²	26	112	114	226
1897 ¹³	33			
1908 ¹⁴				335
1909 ¹⁵		101	175	276
1912 ¹⁶		120	179	299
1914 ¹⁷				270
1922 ¹⁸	70	215	190	405
2002 ¹⁹	63			277
2018 ²⁰	69			316

Անվանի քյուրաբաղիներից արժանահիշատակ է հնագետ-դրամագետ Ալան Միքայելի Շահնազարյանը (1877-1955)²¹:

10 ՀԱԴ, ֆ. 56, գ. 1, գ. 305, թ. 46:

11 “Свод статистических данных извлеченных из посемейных списков населения Кавказа”, Тифлис, 1888, с. 108-109.

12 Քարիստարեանց Ս., Արցախ, Բագու, 1895, էջ 71: Ի դեպ, ըստ արխիվային մի վակերագիք (ՀԱԴ, ֆ. 56, գ. 1, գ. 8583, թ. 42-43) նոյն բնականին գյուղն ուներ 165 բնակիչ (83 ար., 82 իգ.):

13 Ա-Զ, Հայ-ուրդական ընդհարումները Կովկասում (1905-6 թթ.), Երևան, 1907, էջ 231:

14 “Кавказский календарь на 1910 г.”, Тифлис, 1909, с. 249.

15 ՀԱԴ, ֆ. 56, գ. 18, գ. 764, թ. 239-240:

16 ՀԱԴ, ֆ. 56, գ. 1, գ. 11608, թ. 327 շրջ.-328:

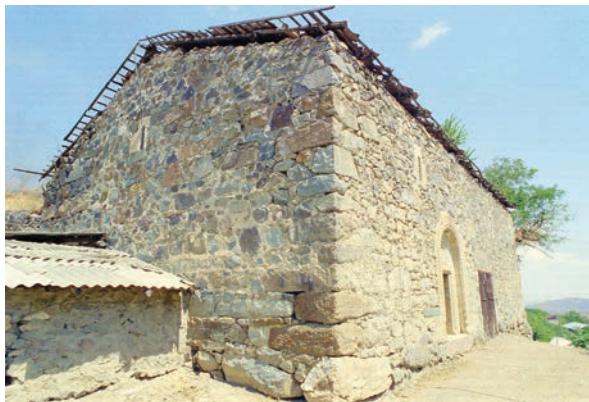
17 “Кавказский календарь на 1915 г.”, Тифлис, 1914, с. 122.

18 ՀԱԴ, ֆ. 57, գ. 3, գ. 492, թ. 1-2: Ի դեպ, հաշվարկված է նաև Մեծ եղենն վերապահ 5 տուն հայերի (25 բնակիչ՝ 10 ար., 15 իգ.) բարանակը (Վահերազեր հայ եկեղեցու պատմութեան, գիրք Թ, Հայ առաքելական եկեղեցու Արքայի թեմը (1813-1933 թթ.), Երևան, 2001, էջ 760):

19 Տեղեկություն հավաքել ենք մեր այցելության ժամանակ:

20 Քայլայն Վ., Արցախի Հանրապետության բնակավայրերի պատմության ուրվագետը, Երևան, 2020, էջ 256:

21 «Եջմիածին», 1955, հունիս, էջ 62: Ա. Շահնազարյանը նախնական կրթությունը ստացել է հայրենի գյուղում, ապա ուսումը շարունակել Ծովիշի թեմական դպրոցում, Գևորգյան ճեմարանում, Պետերբուրգի համալսարանի արևելյան լեզու-մերի Փակուլտետում: 1911 թ.-ից սկսել է նրա մանկավարժական գործունեությունը (Տփոխի Ներփական և Դուկայան օրինորդաց դպրոցներ, Ծովիշի թեմական դպրոց, Գևորգյան հոգևոր ճեմարան, Թեհրանի և Սպահանի հայոց դպրոցներ): 1933 թ. Իրանից վերադառնայով Մայր հայրենիք՝ աշխատանքի Հայաստանի պատմության բանագույն վարում նշյալ բանի կարիքը և մինչև 2020 թ. այս աշխատանքի մայրամուտը վարում նշյալ բանի վարիչի պաշտոնը: Հեղինակ է բազմաթիվ հոդվածների:

Եկեղեցին հարավ-արևմուտքից (լուս.՝ Ս. Կարապետյանի, 2002 թ. և Ս. Դամիեյանի, 2019 թ.)

Դպրոց. հիմնադրման ստույգ տարեթիվը հայտնի չէ, սակայն գործունեության առաջին վկայությունը վերաբերում է 1886 թ., երբ նախակրթարանում ուսանում էր 15 աշակերտ²²: Երկու տարի անց քյուրաքաղի մանուկների առջև իր դրաներն է բացում Եկեղեցական-ծխական դպրոցը, որտեղ մեկ ուսուցչի օգնությամբ կրթություն էր ստանում 20 երեխա²³: Հայկական դպրոցների վերաբացվելու թույլտվությունը ստանալուց երկու տարի անց՝ 1907/08 ուստարում, որպես միդասյա երկսեռ դպրոց, Վրույր Առաքելյանի դասաւորյամբ սկսում է գործել նաև Քյուրաքաղի կրթարանը (45 աշակերտ, որից 12-ը՝ աղջիկ)²⁴: 1924 թ. փետրվարին գումարված հասարակական ժողովում որոշվում է կառուցել դպրոցի շենքը և այն կոչել Լենինի անունով²⁵: Սակայն 1924/25 ուստարում ֆակում է²⁶: Պետք է նշել, որ զյուրում միաժամանակ գործում էր անգրագիտության վերացման կայան, որ հաճախում էր 30 մեծահասակ:

1925 թ.-ից սկսվում է դպրոցի կառուցումը, որը, սակայն, նյութական միջոցների բացակայության պատճառով 1927 թ. դեռ ավարտին չէր հասել²⁷:

1929 թ. կոչ է արվում դպրոցի շենքի շինարարությունն ամբողջացնելու նպատակով աջակցել քյուրաքաղիներին. «Պատերն արդեն պատրաստ են, կտորը ծածկելու համար թիթեղն էլ կառավարությունն է բաց թողել, բայց դեռ պատերի սվաղը, պատուհանների ապակիններն ու հատակի և առաստաղի տախտակները պակասում են: Գյուղացիք այլևս ուժ չունեն այդ պատրաստելու: Անիրաժեշտ է օգնության հասնել քյուրաքաղիներին...»²⁸:

22 Ավանեսյան Ա., Հարությունյան Գ., Արցախի կրթական համակարգը, հ. 1, Երևան, 2014, էջ 373:

23 Նոյն տեղում:

24 Նոյն տեղում:

25 Շ. Վարդումիք, Դիզակ, «Կոմունիստ» /Բարու/, 1924, № 46, 28 փետրվարի, էջ 3:

26 Գասպարյան Ս., Քյուրաքաղ գյուղի կյանքից, «Խորհրդային Հարաբաղ», 1925, № 13, 12 ապրիլի, էջ 3:

27 Սովիչ, Հարկավոր է օգնություն, «Խորհրդային Հարաբաղ», 1927, № 15, 16 ապրիլի, էջ 5:

28 Արզակ, Դպրոցը կիսան է մնացել, «Կոմունիստ» /Բարու/, 1929, № 86, 15 ապրիլի, էջ 3:

2001/02 ուսումնական տարում Քյուրաքաղի ութամյա միջնակարգ դպրոցում ուսանում էր 45 աշակերտ:

2008 թ. կառուցվում է դպրոցի նոր շենքը, որը գտնվում էր «...զյուղից փոքր-ինչ հեռու, և այստեղ հասնելու համար աշակերտներն ու ուսուցիչները ամեն օր պետք է անցնեն դժվարամատչելի և հողածածկ ճանապարհով»²⁹:

Եկեղեցի. գյուղի արևմտյան թաղամասում է գտնվում 1683 թ. կառուցված Եկեղեցին (N 39.574828; E 47.050417, ձ. մ.՝ 716 մ), որի պատմության վերաբերյալ տեղեկությունները խիստ սուր են: Այն հանգամանքը, որ Եկեղեցին 1841-1844 թթ. վավերագրելու հիշվում է Մը. Հովհաննես³⁰, իսկ ԺԹ- դարավերջին արդեն Մը. Աստվածածին³¹, բույլ է տալիս ենթադրել, որ կառույցը նշյալ ժամանակաշրջանի միջակայրում վերանորոգվել է և վերաօծվել նոր անվամբ: Հայտնի է, որ 1893 թ. հոկտեմբերին թալյանվել է³²:

1922 թ. վերջերին դեռևս գործում էր³³, իսկ 1925 թ. արդեն փակ էր³⁴:

1927 թ. գյուղի հասարակության որոշմամբ Եկեղեցին վերածվում է ակումբի³⁵:

Խորհրդային տարիներին Եկեղեցու շենքը որպես պահեստ էր ծառայում: 2012 թ. արդեն բավականաչափ քայլայված կառույցը վերանորոգվում է արմատներով քյուրաքաղի գեղրզևակարնակ Արմեն Դավթյանի օժանդակությամբ:

Ծարտարապետություն. Եկեղեցին երկրեք ծածկի ներքո առնված եռանավ բազիկի է (արտաքին չափ.՝ 13,4 x 9,6 մ), որի սլաքածե բաղերը պահում

29 Գրականության և համակարգչային տեխնիկա՝ Արցախի դպրոցներին, «Պոլիտեխնիկ», 2011, № 3, մարտ, էջ 4:

30 ՀԱՐ, ֆ. 56, գ. 1, գ. 305, թ. 46; գ. 12, գ. 533:

31 Քարիստաքրեանց Մ., նոյն տեղում:

32 ՀԱՐ, ֆ. 56, գ. 2, գ. 1391, թ. 64:

33 Հայմ, Ժողովրդական գյուղի հափշտակիչները, «Կոմունիստ» /Բարու/, 1925, № 204, 9 սեպտեմբերի, էջ 3:

34 Վաւերագրեր հայ Եկեղեցու պատմութեան, գիրք Թ, էջ 760:

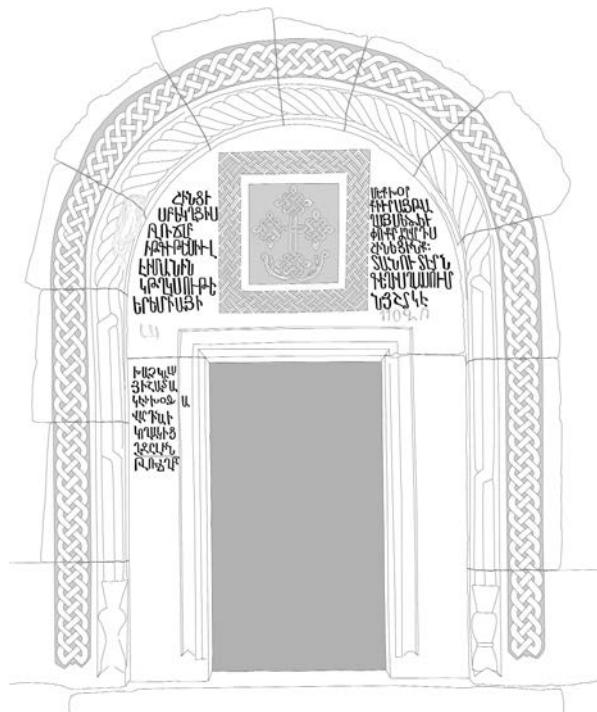
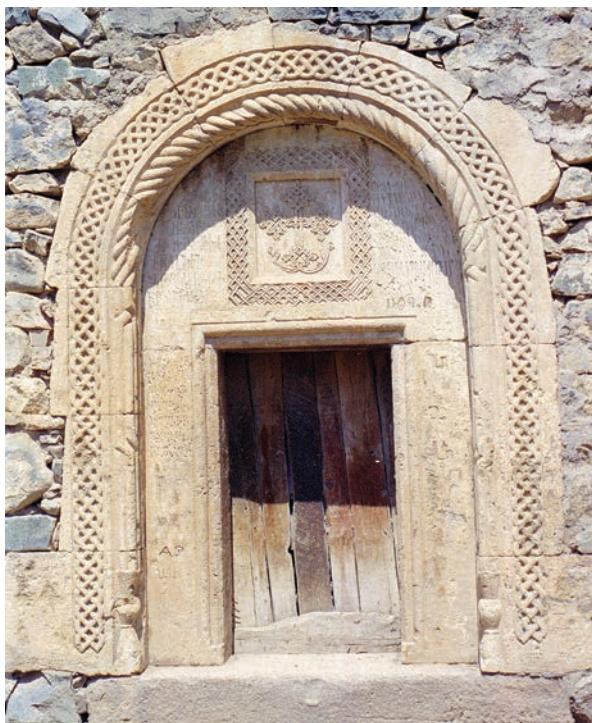
35 Արզակ, Դեպի որ է գնում գյուղը, «Կոմունիստ» /Բարու/, 1927, № 302, 28 դեկտեմբերի, էջ 3:

Եկեղեցին արևելքից, հյուսիս-արևմուտքից, արևմուտքից և ներքին տեսքը դեպի արևելք (լուս.՝ Ս. Դամիելյանի, 2019 թ.)

Եկեղեցու ներքին տեսքը դեպի հարավ-արևելք և հյուսիս-արևելք (լուս.՝ Ս. Դամիելյանի, 2019 թ.)

Եկեղեցու շքամուտքը (լուս.՝ Ս. Կարապետյանի, 2002 թ., գրչ.՝ Ս. Դանիելյանի, 2022 թ.)

Են մեկ զույգ սյուների վրա հենված թաղակիր կամարները: Կիսաշրջան եզրագծով խորանի երկու կողմերում առկա է մեկական ավանդատուն: Հյուսիսային որմի մեջ մկրտության խորշն է՝ ավագանով հանդերձ: Շքամուտքը բացված է հարավային ճակատից: Ի դեպ, խորհրդային տարիներին որպես հացահատիկի պահեստ գործածելու նպատակով մուտքից փոքր-ինչ արևելք բացել են ավելի լայն դրու: Ունի դեպի ներս լայնացող 7 լուսամուտ, որից 3-ը բացված են արևելյան, 2-ը՝ հարավային, 1-ական՝ հյուսիսային և արևմտյան ճակատներից: Հարավային լուսամուտներից ցած առկա է մեկական ուղղանկյուն փոքր խորշ: Հյուսիսային պատն արտաքուստ կիսով չափ հողածածկ է: Կառուցված է զիսավորապես անմշակ և կիսամշակ տեղական քարով, կրաշաղախի միացությամբ: Սակավ քանակությամբ օգտագործված սրբատաշ քարով են շեշտվել շքամուտքը, լուսամուտները, թաղակիր կամարները և սյուների քիվերը: Հարդարանքի տարրերից առանձնանում է շքամուտքն իր նրբագեղ զարդահյուսերով: Որմերին ազուցված են հիմնականում եկեղեցու կառուցման ժամանակ կերտված խաչարանդակներ, որոնց կից փորագրված են արձանագրություններ: Շարվածքով օգտագործված են նաև ավելի վաղ շրջանի խաչարեր:

Վիմագրեր. Եկեղեցու որմերին պահպանվել է 10 արձանագրություն, որոնցից երկուսը բովանդակային առումով առնչվում են շինարարությանը, իսկ մյուսները նվիրատվական բնույթի են: Ներկայացվող վիմագրերը հրատարակվում են առաջին ան-

Եկեղեցու որմերին վերաօգտագործված ավելի վաղ շրջանի խաչարեր (լուս.՝ Ս. Դանիելյանի, 2019 թ.)

գամ: Դրանցից միայն եկեղեցու կառուցմանը վերաբերող վիմագրին է ընթերցվել քաղաքածարար, որն էլ, սակայն, առ այսօր անտիա էր:

ա Արձանագրություն. Եկեղեցու կամարակալ քարին՝ 12 տող.
Ծին(ե)ց(ա)ւ / ս(ուր)ք Եկ(ե)ղ(ե)ցիս / թվ(ին) Ո-ՇԼԲ (1683) / ի թ(ա)զ(ա)ւ(որու)թե(ան) Սիլէիմանին, կ(ա)-թ(ն)դ(ի)կ(ն)ստիք(ան) / Երեմիայի: / Սեք՝ Խօրթի-րայթաղայ մեծ եւ / փոքր ժ(ո)դ(ո)վ(ո)րդս / շինեցիմը: / Տանտէրմ / գեղիս Ղասում(ի)ն յ(ի)շ(ա)տ(ա)կ է:

Ծանոթ. քաղաքացիները դնդորհնակել եւ Խոաչիկ վրդ. Դադյանը (ՀԱԳ, ֆ. 319, գ. 1, գ. 107, թ. 27):

Արձանագրության վերջում հավանաբար ավելի ուշ հավելվել է 1102 թ.:

թ Արձանագրություն. Եկեղեցու հարավային ճուտքի արևելյան անկյան հարավահայաց ճասում՝ 7 տող.

Խաչկալս / յիշատուկ է խօջա / Վարդանի / կո-դակից / Ղզրին, / թվ(ին) Ո-ՇԼԲ (1743):

Ծանոթ. Ղզր անձնանվան միակ հիշատակությունը նույն թվականից է (Ցուցակ ժողովածուաց Ղարեան Խաչկալ վարդապետի (1878-1898), մասն թ, կազմ.՝ Յ. Թօփմեան, Վաղարշապատ, 1900, էջ 35ա):

գ Խաչքար. Եկեղեցու հարավային ճակատին՝ ճուտքից արևելյան անկյան անդամասում, արձանագրությունը՝ 2 տող.

Յիշ(ա)տ(ա)կ է ս(ուր)ք խ(ա)չս Մաք/ումին եւ (ի)ր կ(ե)ն(ա)ւ(ա)կցիմ:

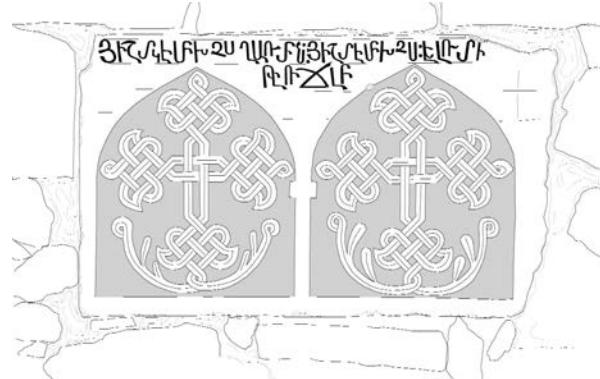
Խաչքար գ (լուս.՝ Ս. Կարապետյանի, 2002 թ., գրչ.՝ Ս. Դամիելյանի, 2022 թ.)

դ Խաչքար. Եկեղեցու հարավային ճակատին՝ ճուտքից արևելյան անկյան անդամասում, արձանագրությունը՝ 2 տող.

Յիշ(ա)տ(ա)կ է ս(ուր)ք խ(ա)չս Ղա(ս)ումին: Յիշ(ա)տ(ա)կ է ս(ուր)ք խ(ա)չս Լելումին, / թվ(ին) Ո-ՇԼԲ (1683):

Խաչքար դ (լուս.՝ Ս. Կարապետյանի, 2002 թ.)

Խաչքար դ (գրչ.՝ Ս. Դամիելյանի, 2022 թ.)

Ծանոթ. կարծում ենք՝ խոսքը եկեղեցու շինարարական արձանագրության մեջ նշված տանուտեր Ղասումի մասին է:

ե Խաչքար. Եկեղեցու արևելյան ճակատին՝ կենտրոնական լուսամուտից հարավ, արձանագրությունը՝ 3 տող.

Յիշատ(ա)ք աջալ / Էղէք Յովանէսին, / թվ(ին) Ո-ՇԼԲ (1683) էր:

Ծանոթ. աջալ՝ մահ (Ղարաբաղի քարքառային քառարան, կազմ.՝ Ս. Սարգսյան, Երևան, 2013, էջ 64), ըստ այդմ՝ աջալ էղէք՝ մահացած:

Խաչքար ե (լուս. և գրչ.՝ Ս. Դամիելյանի, 2019, 2022 թթ.)

գ Խաչքար. Եկեղեցու արևելյան ճակատին՝ կենտրոնական լուսամուտից հյուսիսային կողմում, արձանագրությունը՝ 3 տող.

Յիշ(ա)տ(ա)կ է ս(ուր)ք խ(ա)չս Խ(ա)նանակ(ա)ն, թվ(ին) Ո-ՇԼԲ (1683):

է Խաչքար. Եկեղեցու արևելյան ճակատին՝ կենտրոնական լուսամուտից հարավային կողմում, արձանագրությունը՝ 2 տող.

Յիշ(ա)տ(ա)կ է ս(ուր)ք խ(ա)չս Խ(ա)նանակ(ա)ն, թվ(ին) Ո-ՇԼԲ (1683) էր:

թ Որմնախաչ. Եկեղեցու խորանի հյուսիսային անկյունը հյուսիսային սյանը միացնող կամարի արևմտահայաց կոր մակերեսին, արձանագրությունը՝ 4 տող.

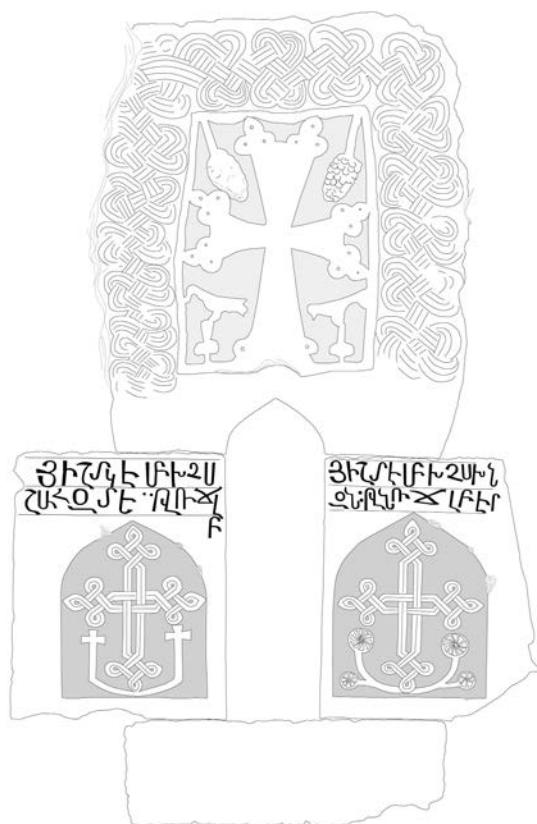
Յիշ(ա)տ(ա)կ է ս(ուր)ք խ(ա)չս / Վանումին:
 Ծանոթ. Ժամանակը՝ ժԷ դ.:

թ Որմնախաչ. Եկեղեցու հարավային սյունն արևմտյան պատի հարավային որմնախանը միացնող կամարի արևմտահայաց կոր մակերեսին, արձանագրությունը՝ 3 տող.

Յիշ(ա)տ(ա)կ է / ս(ուր)ք խ(ա)չս / Մարտիրոս(ի)ն:
 Ծանոթ. Ժամանակը՝ ժԷ դ.:

Խաչքարեր զ և է (լուս. և գրչ.՝ Ս. Դամիելյանի, 2019, 2022 թթ.)

Որմնախաչ ը (լուս. և գրչ.՝ Ս. Դամիելյանի, 2019, 2022 թթ.)

Որմնախաչ թ (լուս. և գրչ.՝ Ս. Դամիելյանի, 2019, 2022 թթ.)

Արձանագրություն Ժ և 2012 թ. նորոգման ցուցանակը (լուս.՝ Ա. Դարապետյանի, 2020 թ.)

Ժ Արձանագրություն. խորանի հարավային անկյունը հարավային սյանը միացնող կամարի արևմտահայաց կող մակերեսին՝ 3 տող:

Յ(ի)շ(ա)տ(ա)կ է ս(ուր)բ, / Քզլաղ/էն(՞), խ(ա)չս: Ծանոթ վիճագրական կանոնները խսխտված են. ս(ուր)բ և խ(ա)չս բառերը գրված են ոչ ճիշտ հերթականությամբ:

Ժ Արձանագրություն. նույն տեղում նախորդից ցած, սալիքն՝ 6 տող.

Ս(ուր)բ Աստվածածին / Եկեղեցին / վերանորոգվել է / Արմեն Դավթյանի / կողմից / 2012 թ.:

Եկեղեցու արևելյան կողմում էր գտնվում Ջյուրաբաղի հին ազգատոհմերից մեկի՝ քոյր և եղբայր Շահնազարյանցների հիշատակին կերտված հուշակոթողը:

Տապան Ամինկայ՝ / որդի Շահնազար / Շահնազարեանցի, / զանք 22 ամաց, / վախճ. 1907 մարտի / 18: / Քոյր և եղբայր: // Տապան Բեկլարին՝ / որդի Շահնազար / Շահնազարեանցին, / զանք 37 ամաց, / վախճ. 1908, 6 / ապրիլի: / Վարպետն է Տող գիւղացի / Առաքել Յովսէկիեանց:

Քահանա. փոքրաբանակ բնակչությամբ Ջյուրաբաղը երթիցե սեփական քահանա չի ունեցել. այստեղ հովհանք էին հարևան Պլեքանցի հոգևոր հայրերը: Նրանցից էր Բաղդասար Մելքոնյան Խանդոյանցը (ծնվ. 1779 թ.), որը քահանայագործել է 1818 թ.-ից առնվազն մինչև 1844 թ.³⁶:

1893 թ. զյուղաբնակների հոգևոր պետքերը հոգում էր Ստեփանոս Ավետիսյան Տեր-Ստեփանյանցը³⁷:

Հայտնի է, որ 1912 թ. զյուղը քահանա չուներ³⁸:

³⁶ ՀԱԴ, ֆ. 56, գ. 12, գ. 531-533, 538: Ձեռնարկվել է 1818 թ. մարտի 14-ին Գանձասարի վանքում, իսկ 1839 թ. մարտի 20-ին՝ ստացել ավագ քահանայի կոչում:

³⁷ ՀԱԴ, ֆ. 56, գ. 1, գ. 8889, թ. 155 շրջ.-156:

³⁸ ՀԱԴ, ֆ. 56, գ. 1, գ. 11608, թ. 360 շրջ.:

Քոյր և եղբայր Շահնազարյանցների հուշակոթողը (լուս.՝ Ա. Դարապետյանի, 2019 թ.)

Տեղեկություններից մեկն էլ պարզում է, որ 1922 թ. քահանայագործում էր դպրոցավարտ մեկ քահանա³⁹:

Փառքի (ԿՄՊԶ) և Արցախյան առաջին ազատամարտի հուշարձաններ. Եկեղեցու հյուսիսային կողմում՝ ավելի բարձրադիր տեղանքում (N 39.575011; E 47.050364, ձ. մ.՝ 719 մ), կառուցված է Մեծ Հայրենական պատերազմում զոհված կամ անհետ կորած 62 քյուրաբաղջիների հիշատակը հավերժանող հուշարձանը⁴⁰:

Վերոնշյալ հուշարձանին կից է Արցախյան ազատամարտում ընկած քյուրաբաղջի հերոս հայորդներին նվիրված հուշակոթողը:

2016 թ. ապրիլի 13-ին՝ ծննդյան օրը, հայրենի գյուղի գերեզմանոցում է ամփոփվում Ապրիլյան քառօրյա պատերազմում նահատակված հրետանու պետ, փոխգնդապետ Ռոման Վլադիկի Պողոսյանը (1979-2016): Ծառայության ընթացքում արժանացել է բազմաթիվ պատվոգրերի և մեդալների: Դրանցից են «Անրասիր ծառայության» 1-ին և 2-րդ աստիճանի, Վ. Սարգսյանի անվան, ՀՀ ԶՈՒ 20-ամյակին նվիրված մեդալները: Մինչև ապրիլի 10-ը համարել է անհետ կորած: Ապրիլի 11-ին Կարմիր խաչի միջազգային կոմիտեի միջոցով հանձնված զոհվածների մեջ է եղել նաև Ռոման Պողոսյանի մարմինը:

Հուշակոթողին:

*Պողոսյան Ռոման Վլադիկի, 1979-2016:
Սալատապանին՝ 7 տող.*

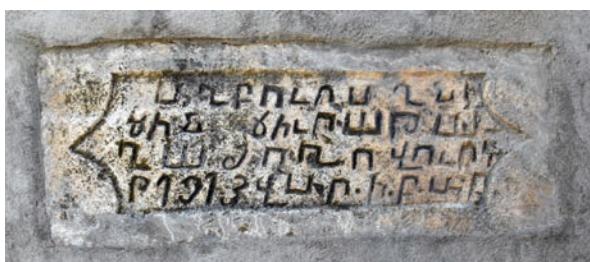
*Դու զնացիր հանուն մեզ, / հանուն երկրի փրկության, / պատերազմը տարավ քեզ՝ / քողնելով մեզ
առանց քեզ: / Սահը քեզ տարավ / իմ տարուկ գրկից, / բայց քեզ չի հանի միջից:*

³⁹ Վաներագրեր հայ Եկեղեցու պատմութեան, գիրք Թ, էջ 760:

⁴⁰ Քարսելյան Ս., նշվ. աշխ., էջ 376-377:

Փառքի (ՔՄՊՁ), Արցախյան առաջին ազատամարտի հուշարձանները և Ոսման Պողոսյանի շիրիմը (լուս.՝ Գ. Ալեքսանյանի, 2019 թ.)

Հետի աղբյուրը և արձանագրությունը (լուս.՝ Ս. Դամիելյանի, 2019 թ.)

Հետի (Հեռու) աղբյուր. գտնվում է գյուղի հարավարևմտյան եզրին (N 39.573828; E 47.049458, ծ. մ.՝ 713 մ): Ունի պարզ կառուցվածք: Ակը բացված է ոչ այնքան բարձր լայնակի պատի մեջ, որին աջ կողմից կից է երկայնական հենապատը՝ բազմակտոր նովի ամբողջականությունը պահպանելու նպատակով: Հենապատի՝ ակին մոտ հատվածում բացված է ուղղահայաց դիրքով միմյանց գուգահեռ ուղղանկյուն երկու խորշ: Նովի եզրին՝ ակի հանդեպ, առկա է նեղ ջրհոս-փողորակ, որի շնորհիվ կարգավորվում է ջրի մշտական մակարդակը: Ծինարարական արձանագրությամբ քարը տեղադրված է ակից վեր՝ ամենաերևացող տեղում: Վերջինս և նովի ճակատային քարերը սրբատաշ են, իսկ մնացած հատվածներն անմշակ և կոպտատաշ քարից են՝ կրաշաղախի միացությամբ:

Արձանագրություն. փորագիր 4 տող:

Աղբյուր Հ(ի)ԱԷ/ցիԱ Ծիրաքա/դա Ժողովորդ /
Բ(վիԱ) 1913: Վար(պետ) Ի. Բ. Ա. Բ.:

Ի դեպ, արմատներով քյուրաթաղցի ոռուսաստանաբնակ Վալերի Կազարովի նյութական աջակցությամբ 2013 թ. կառուցված արտեզյան ջրհորը հնարավորություն է տվել գյուղին ապահովելու խմելու և ոռոգման ջրով:

Հարկ է նշել, որ գյուղամիջում է գտնվում նաև Պոտուն (Պետրոսի), իսկ բնակավայրից ոչ հեռու՝ Ցուրտ աղբյուրը⁴¹:

Գյուղամերձ հնավայրեր. Ջյուրաթաղի մերձակայքում պահպանվել են միջնադարյան գյուղատեղիներ: Դրանցից է Տնօրին աղբյուրը (N 39.578611; E 47.075642, ծ. մ.՝ 564 մ), որի մնացորդները տարածվում են գյուղից 2 կմ հյուսիս-արևելք: Գյուղատեղի պատմական անունը մոռացության է մատնվել, ներկայիս անունը ստացել է տարածքում առկա աղբյուրից: 2000-ական թթ. տեղում դեղուս պահպանվում էր խաչքարերով գերեզմանոցը:

Հաջորդը Հականոր գետակի աջ ափին տարածված համանուն գյուղատեղին է՝ Ջյուրաթաղից 1 կմ հարավ-արևելք (N 39.568128; E 47.055128, ծ. մ.՝ 748 մ): Այս հնավայրի պատմական անունը ևս հայտնի չէ: Նոր անունը ստացել է ավելի ուշ շրջանում, ըստ ամենայնի՝ հակ և նոր բառերի՝ ա հողակապով կազմությամբ: Տարածքում պահպանվել են գերեզմանոցը և հազիվ նշմարելի եկեղեցու մնացորդը:

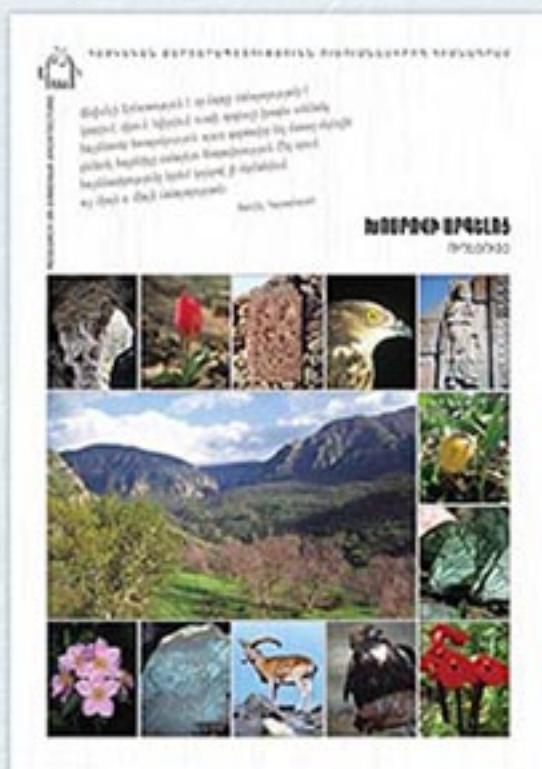
Սեկ այլ գյուղատեղի է՝ Մրդուգ (Մուրդուգ) անվանք, տարածվում է 5 կմ հյուսիս-արևելք (N 39.591614; E 47.106206, ծ. մ.՝ 469 մ):

Բացի գյուղատեղիներից՝ Ջյուրաթաղից 1,6 կմ հարավ-արևմուտք գտնվում էր տեղացիների շրջանում Հանգած եղիշ անվամբ հայտնի տեղամասը (Եկեղեցին չի պահպանվել):

⁴¹ Արդար, Զուր տվեր, «Կոմունիստ» /Բարու/, 1929, № 86, 15 ապրիլի, էջ 3:

ՀՃՈՒՀ ՆՈՐ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

Բնության և պատմության
հուշարձաններով հարուստ
Դայաստանի գողտրիկ
անկյուններից են Խոսրովի
արգելոցը և Նրան հարակից գոտին:
Այս ուղեցույցը կարող է օգտակար
լինել այն գրոսաշրջիկների համար,
ովքեր ցանկություն ունեն
ծանոթանալու արգելոցի բուսական,
կենդանական աշխարհին,
երկրաբանությանը և պատմական
հուշարձաններին:

**«ԽՆՌԻՄ» հատորը լույս ընծայվեց
Դայաստանում և Սփյուռքում
հայագիտության և մշակույթի զարգացմանը
մշտապես սատարած երջանկահիշատակ
Դարություն Միմոնյանի
(5 մայիս 1921, Այնքապ - 2 սեպտեմբեր 2007,
ժենովիե, Ըվեյցարիա) մերձավորների
սիրահոժար մեկենասությամբ:**

ՇԱՄԱԿԱԿԱՆ ԵՎ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ

- «Save Armenian Monuments» կազմակերպությանը
 - «Թուֆենկյան» և «Ford» հիմնադրամներին
 - ՀՃՈՒՀ հոգաբարձուսերի խորհրդի անդամ
Մարգրիտ Դախնազարյանին
 - ՀՃՈՒՀ բարեկամ Վահագև Նազարյանին
- ՀՃՈՒՀ հիմնադրամին աշակեցելու համար

